

ближнього, охоплює всі сфери життя та діяльності і тому стосується водночас як душі, так і тіла. «Подорожнього в дім прийняти» включає також і попередні діла милосердя, тому що з подорожнім розділяємо нашу трапезу, втамовуємо його спрагу, а за потреби ділимося з ним і одежиною, розповідаючи про досвід нашої віри у Творця і Спасителя.

Це все є конкретними вчинками, які можуть потішити ближніх, адже вони відчуватимуть, що у спільному Домі-Землі – є не чужинцями, а братами і сестрами у Христі.

V Недужому послужити і кривду терпеливо зносити

«Недужому послужити» вказує на те, що поділ діл милосердя на ті, що стосуються тіла, і ті, що стосуються душі, можна вважати доволі умовним, адже кожне діло милосердя охоплює всю особу і покликане через прощення, навернення і надприродне втручання самого Творця оздоровити як тіло, так і душу заради побудови Царства небесного посеред нас.

Служачи з любов'ю недужому в його потребах, молячись за нього і разом з ним за його зцілення, усвідомлюємо, що покірне і терпеливе прийняття кривди, цілковите прощення, особливо в несправедливих ситуаціях – це впевнений шлях, який, з одного боку, веде до обопільного оздоровлення, а з іншого – до попередження різних хвороб тілесних, духовних і соціальних, – тих, які руйнують закладену Творцем гармонію.

VI Ув'язненого відвідати і образу з серця прощати

Передостанні діла милосердя спонукають людину, – як того, хто чинить це діло, так і того, кому воно робиться, – до переосмислення життя і розмірковувань над тим, що є перешко-

дою для повноцінного, гармонійного життя і заважає реалізації життєвого покликання. Візит у в'язницю – це щось більше, ніж просто добре діло, це «вікно надії», крізь яке ув'язнений зможе побачити своє правдиве «нове життя», до якого був покликаний самим Творцем.

«Ув'язненого відвідати» є тим ділом милосердя, яке, з одного боку, спонукає «образу з серця прощати» заради того, щоби могли побачити і розпізнати своє правдиве місце серед Богом створеного світу, а з іншого боку – підштовхує просити прощення у Господа за те, що вчинені гріхи проти Бога, проти ближнього і проти цілого Божого створіння завели нас в тенета диявола і зробили його невірниками.

VII Померлого похоронити і за живих і померлих молитися

Останніми ділами милосердя «померлого похоронити» і «за живих і померлих молитися» Церква пригадує кожній людині про «останні речі» і те, що неодмінно чекає у свій час на кожного, хто з Божого Промислу з'явився у створений Ним світ. Під час похорону час немовби призупиняється, даючи змогу присутнім заглянути за завісу Створіння, аби побачити, що все Боже створіння є прекрасним, однак час для того, щоби ним по-справжньому насолодитись, є дуже обмеженим.

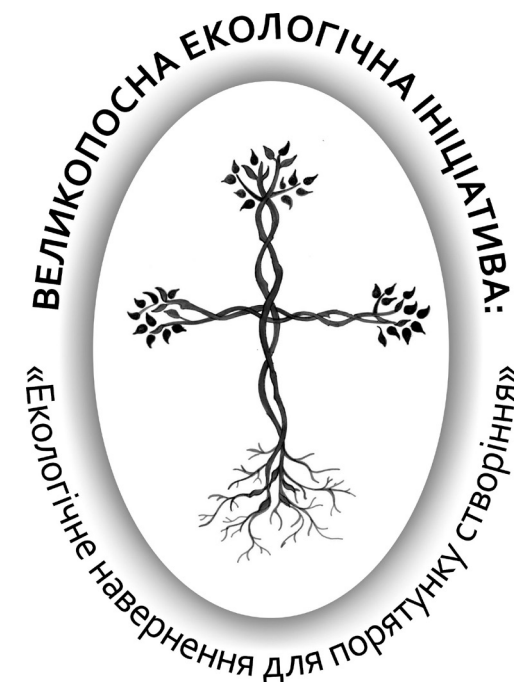
Це діло милосердя спонукає живих молитися за живих і за померлих, щоби усопшим Господь у своєму Милосерді простив усі їхні гріхи і прогрішення, а живих Духом Своїм Святим просвітив і допоміг прожити гідно – як справжні «вінці» Божого створіння.

Бюро УГКЦ з питань екології
вул. Гарбарська, 22, м. Івано-Франківськ
Тел. 034 274 14 50. Моб. 097 983 16 80
E-mail: ekoburougcc@ukr.net
Інтернет: www.ecoburougcc.org.ua

БЮРО Києво-Галицького Верховного Архієпископства УГКЦ З ПИТАНЬ ЕКОЛОГІЇ

*Церква має місію проголошувати
Боже Милосердя, пульсуюче серце Євангелії.*

Папа Франциск

ВЕЛИКИЙ ПІСТ –

**час особливого вияву
Божого Милосердя
до ближніх і всього створіння!**

2016 р. Б.

ВЕЛИКОПОСНА ІНІЦІАТИВА «Екологічне навернення для порятунку створіння» у Році Божого Милосердя має за мету спричинитись до преображення людських сердець, щоб вони змогли приймати Божу милосердну любов і виявляти її до ближніх та всього створіння, а особливо тих, кому потрібна допомога.

Свята Чотиридесятниця – це час, у якому Господь чинить особливе диво заради порятунку всього Створіння: своїм Милосердям Отець небесний освяє кожну людину, вказуючи, що єдино правильним шляхом до Воскресіння є дорога любові, якою Його Син веде весь рід людський до Царства небесного, і на цьому шляху головними вказівниками є «діла милосердя».

«Діла милосердя» – це перевірка кожного християнина на автентичність: чи здатна людина ділитись Божими дарами з потребуючим ближнім, чи привласнює їх лише винятково для власної користі й збагачення, помножуючи серед невірних і слабких у вірі їх сумніви щодо Божої Всемогутності і Його любові у ставленні до всього створіння.

СІМ ДІЛ МИЛОСЕРДЯ ЩОДО ТІЛА І ЩОДО ДУШІ

«Діла милосердя» для християнських громад не є якимись рекомендаціями для обраних людей чи порадами для виняткових випадків, які за бажанням можна чинити, або ні. Ці діла є обов'язком, який випливає з віри у Бога Творця,

Який через свого Сина виводить з тенет гріха і з-під влади диявола рід людський, продовжуючи у Дусі Святому піклуватись про все Своє Створіння.

Кожне діло милосердя – чи щодо тіла, чи щодо душі – стосується людини в цілому і впливає як на того, для кого чиниться це діло, так і на того, хто його вчиняє.

Відсутність діл милосердя компрометує саму християнську віру, роблячи її безплідною і такою, яка не здатна привести до Спасіння.

I Голодного нагодувати і грішника навернути

Перше діло милосердя значною мірою допомагає зрозуміти і впевнитись у тому, що Господь Бог є Творцем історії, Який не лише покликав усе до існування, але й підтримує усе суще при житті, однак для цього потребує тих, хто у сотвореному світі буде Його «люблячими руками». Сама наявність голоду і нестачі їжі у світі, тоді як третина продуктів харчування марнується, – це скандал на загал і насамперед для християнських спільнот.

Християнські громади, керуючись любов'ю, співчуттям і солідарністю до потребуючих ближніх, стають здатними ділитися Божими дарами, розцінюючи це безкорисливе діло милосердя «голодного нагодувати» як конкретне свідчення віри, здатне сокрушити серце грішника чи переконати невірющого.

II Спраглого напоїти і невіжку навчити

Друге діло милосердя розширює список тих вчинків, які робимо від імені Бога для Нього самого. «Спраглого напоїти» – не що інше, як допомоги ближньому відчувати, що до нього

ставимось як до створеного на образ і подобу Божу, як і ми самі, є живим храмом Духа Святого, і він нарівні з нами має право вільно користуватись водою та іншими Божими дарами без шкоди для власного життя і здоров'я.

У сучасному світі, де природні ресурси сприймаються здебільшого крізь призму власної вигоди, шанобливим, ощадним і відповідальним використанням води в повсякденному житті чи під час господарської діяльності християни можуть навчити інших тому, як можна конкретно виявляти свою віру, втілюючи любов до ближніх.

III Нагого зодягнути і в сумніві порадити

Третім ділом милосердя Господь продовжує список тих необхідних справ, які слід чинити з любов'ю, щоби потребуючий ближній реально відчув і недвозначно впевнився, що через своє Провидіння Господь пам'ятає і піклується про кожного.

Турбуючись про ближніх, надаючи їм конкретну допомогу, стаємо тим інструментом в руках Божих, через який Господь розвіює будь-які сумніви щодо свого існування. «Нагого зодягнути» – це реальне діло милосердя, яким християнські спільноти приходять на допомогу в найскрутніших життєвих обставинах від імені самого Творця, даючи найкращу життєву пораду: синівське довір'я до Бога ніколи не розчарує і не осоромить.

IV Подорожнього в дім прийняти і сумного потішити

Свята Церква цим ділом милосердя знову пригадує, що кожен добрий вчинок, здійснений з любов'ю, на користь і для добра